

Жума фазилатли кун

22:09 / 16 май 520

Салмон ибн Омир розияллоҳу анхудан қилинган ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Мискинга қилинган садақа (битта) садақадир, қариндошга қилингани эса иккита - ҳам садақа, ҳам силаи раҳмдир»**, дедилар.

Имом Насойй ва имом Термизий ривояти.

Изоҳ: «Садақа» уламолар истилоҳида Аллоҳ таолога қурбат ҳосил қилиш нияти илиа тириклик ҷоғида эвазсиз мулк қилиб беришдир.

Садақа жуда эътиборли нарса, унинг катта-кичиғи бўлмайди. Зотан, садақа сўзи «**сидқ**», «**садик**» сўзларидан олинган бўлиб, банданинг иймон борлигини тасдиқловчи амал деган маънони билдиради. Кишининг иймони, Аллоҳга ишончи бўлса, қалбида қилаётган хайр-эҳсонининг савобидан умидворлик туйғуси бўлса, берган садақаси ана шу туйғуларнинг чин эканлигини тасдиқлайди.

Шунинг учун бу гўзал амал садақа деб аталади. Бўлмаса, мол-дунё беришни нафақа ҳам, хайр-эҳсон ҳам дейиш, турлича номлаш мумкин, лекин уларнинг ҳаммаси умумлаштирилиб, садақа дейилган. Садақа иймоннинг, эҳсоннинг, қалbdаги муруватнинг ва бошқа кўп хайр-баракотларнинг тасдиғидир.